

z dnia 28 lutego 2000 r. w sprawie numeracji i ewidencji dróg oraz obiektów mostowych (Dz. U. Nr 32, poz. 393):

- 1) z art. 16 ust. 2, art. 163, art. 166 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i z art. 4 ust. 1 Europejskiej Karty Samorządu Terytorialnego (Dz. U. z 1994 r. Nr 124, poz. 607) oraz z art. 2 ust. 1, art. 6 ust. 1 pkt 1 i art. 14 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. Nr 91, poz. 576 ze zm.), polegającej na naruszeniu ustanowionej w tych przepisach zasady nakładania zadań na jednostki samorządu terytorialnego wyłącznie w drodze ustawy;
- 2) z art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14, poz. 60 ze zm.), polegającej na przekroczeniu delegacji ustawowej upoważniającej Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej do określenia sposobu numeracji i określeniu w rozporządzeniu także organów właściwych w tych sprawach;
- 3) z art. 167 ust. 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i art. 9 ust. 1 Europejskiej Karty Samorządu Terytorialnego oraz z art. 67 ust. 3 ustawy o samorządzie województwa, polegającej na nałożeniu na samorząd województwa nowego zadania bez zagwarantowania wystarczających środków finansowych na jego wykonanie,

orzeka:

Przepis § 4 ust. 4 pkt 2 oraz przepis § 4 ust. 5 (w zakresie, w jakim nakłada na zarząd województwa zadanie prowadzenia rejestru nadanych numerów dróg) rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 28 lutego 2000 r. w sprawie numeracji i ewidencji dróg oraz obiektów mostowych (Dz. U. Nr 32, poz. 393) są niezgodne z art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838) oraz z art. 166 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przez to, że z przekroczeniem upoważnienia ustawowego nakładają na zarząd województwa nowe zadania publiczne, wkraczając jednocześnie w materię zarezerwowaną do wyłączności ustawy.

Ponadto na podstawie art. 39 ust. 2 w związku z art. 39 ust. 1 pkt 1 ustawy o Trybunale Konstytucyjnym

postanawia:

umorzyć postępowanie w pozostałym zakresie wobec zbędności orzekania w tym przedmiocie.

Wiesław Johann
Zdzisław Czeszejko-Sochacki *Stefan J. Jaworski*

723

WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 28 czerwca 2001 r.

sygn. akt U. 8/2000.

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Lech Garlicki — przewodniczący,

Teresa Dębowska-Romanowska — sprawozdawca,

Marian Zdyb,

protokolant: Joanna Szymczak,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 czerwca 2001 r. wniosku Rady Miejskiej w Łodzi, z udziałem umocowanych przedstawicieli uczestników postępowania: wnioskodawcy, Prezesa Rady Ministrów oraz Prokuratora Generalnego, o stwierdzenie niezgodności § 6 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 1999 r. w sprawie algorytmu podziału środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na realizację określonych zadań jednostek samorządu terytorialnego oraz sposobu przedstawiania sprawozdań o wykorzystaniu tych środków

(Dz. U. z 1999 r. Nr 8, poz. 73) z Konstytucją i ustawą z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. Nr 91, poz. 578 z późn. zm.),

o r z e k a:

§ 6 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 1999 r. w sprawie algorytmu podziału środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na realizację określonych zadań jednostek samorządu terytorialnego oraz sposobu przedstawiania sprawozdań o wykorzystaniu tych środków (Dz. U. Nr 8, poz. 73) jest zgodny z art. 167 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie jest niezgodny z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. Nr 91, poz. 578 ze zm.).

Lech Garlicki
Teresa Dębowska-Romanowska *Marian Zdyb*